

szöveg

fáj a vállam ez nem verstéma több mint fél éve kínlódom vele már a kabátba is alig tudok balkézzel belebújni apám is így volt egy időben anyám segített neki aztán meggyógyították és nem is újult ki az utolsó években már csak csoszogott a lakásban de ez sokkal később volt amikor az árpád sínautó megjelent képes volt minden nap elyalogolni a sorompóhoz az volt a rögeszmém illetve talán csak már a halála után kezdtem morfondírozni hogy tudott volna egy kicsit frissebben is járni amikor kijött a kórházból de azt mondták nem volt semmi komjabb baja máskor is kezelték a gyomrával azután jött ez a csoszogás azt hiszem nem is akarta összeszedni magát anyám sem mivel nem jelezte hogy terhére volna- pedig amióta az eszemet tudom mindig csak unszolásra volt hajlandó hogy leüljön apámmal kártyázni akkoriban még zalabérben a lázár bácsival kártyáztunk időnként valami kockás notesz lapra írtak római számokat és én mindig megbántódtam amikor lázár bácsi a maga szigorú hangján azt mondta béla pedig rájöttem végül hogy ez a kártyához tartozik

